

Sygn. akt VI U 2065/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2020 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołań: C. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. :

- z dnia 18 kwietnia 2019 r., znak: (...)

- z dnia 4 czerwca 2019 r., znak: (...)

w sprawach : C. T.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o ustalenie kapitału początkowego

- 1) zmienia zaskarżone decyzje w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. do uwzględnienia przy ustaleniu kapitału początkowego ubezpieczonego C. T. jako okresu składkowego okresu jego zatrudnienia pracowniczego w Usługowym Zakładzie (...) w N. od 1 stycznia 1970 r. do 30 grudnia 1972 r.;
- 2) umarza postępowanie w pozostałej części;
- 3) zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. na rzecz ubezpieczonego C. T. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt VIU 2065/19

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2019 r. w przedmiocie ustalenia kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., po rozpoznaniu wniosku R., przeproszam C. T. z dnia 28 listopada 2018 r., ustalił kapitał dla ubezpieczonego, kapitał początkowy. W pkt 5. tej decyzji, V rzymskim organ rentowy wskazał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględnił okresów: od 1 stycznia 1970 r. do 31 grudnia 1972 r., ze względu na brak zgłoszenia do ubezpieczenia przez Usługowy Zakład (...) oraz okresu od 2 lipca 1973 r. do 13 kwietnia 1974 r., gdyż nie został wystarczająco udowodniony ten okres, organ rentowy wskazał, że świadectwo pracy na podstawie legitymacji ubezpieczeniowej. Odwołanie od tej decyzji wniósł w imieniu ubezpieczonego jego pełnomocnik procesowy, zaskarżając tę decyzję w całości i zarzucając tej decyzji naruszenie art. 174 ust. 2 i 3 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, poprzez błędne ustalenie okresu składkowego w wymiarze 22 lat, 6 miesięcy i 15 dni, to jest jego wyliczenie z bezpodstawnym pominięciem okresów zatrudnienia skarżącego od 1 stycznia 1970 r. do 31 grudnia 1972 r. oraz od 2 lipca 1973 r. do 13 kwietnia 1974 r.,

co w efekcie doprowadziło do błędnego ustalenia wysokości kapitału początkowego. W uzasadnieniu zaskarżenia ubezpieczony domagał się powiększenia swojego stażu, ustalanego dla potrzeb kapitału początkowego, o powyższe dwa okresy swojego zatrudnienia. Skarżący wskazywał, że nie zgadza się z decyzją ZUS, co do pierwszego z okresów nieuwzględnionych przez organ rentowy, czyli od 1 stycznia 1970 r. do 31 grudnia 1972 r. Ubezpieczony podnosił, że ZUS nie kwestionuje samego faktu zatrudnienia wnioskodawcy w spornym okresie przez pracodawcę, Usługowy Zakład (...) [f 00:11:13.304] a jedynie brak zgłoszenia skarżącego do ubezpieczenia. Ubezpieczony nie zgadzał się ze stanowiskiem organu rentowego, podnosząc, że w orzecznictwie sądowym utrwalony jest pogląd, zgodnie z którym nieopłacenie przez pracodawcę składek na ubezpieczenie społeczne pracownika nie może wywoływać dla niego ujemnych skutków w zakresie świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Ubezpieczony powoływał się przy tym na wyrok Sądu Najwyższego z 5 kwietnia 1995 r. II UK 3/95, opublikowany w Orzecznictwie Sądu Najwyższego Izby Pracy nr 17 pod poz. 22 LEX nr 12 021, w którym to wyroku Sąd Najwyższy podkreślił, że okresami składkowymi w rozumieniu art. 2 ust. 1 punktu dru..., punktu 1. Ustawy z dnia 17 grudnia 1991 r. o rewaloryzacji emerytur i rent, o zasadach ustalania emerytur i rent oraz zmianie rentowych ustaw, są okresy zatrudnienia wykonywanego na podstawie umowy o pracę, w których istniał wynikający z art. 4 Ustawy z 25 listopada 1986 r. o organizacji i finansowaniu ubezpieczeń społecznych, obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie społeczne. Sąd Najwyższy w tym judykacie podkreślił, wskazywał w imieniu ubezpieczonego jego pełnomocnik procesowy, że pracownik w obowiązującym nadal systemie opłacania składek na ubezpieczenie społeczne nie ma wpływu na wywiązywanie się pracodawcy z obowiązku opłacania tych składek, dlatego nie może ponosić ujemnych konsekwencji zaniechań w wykonaniu tego obowiązku przez zakład pracy oraz zaniechania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych ściągania zaległych składek, do czego ZUS posiada ustawowe umocowanie. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony powoływał się także na inne orzeczenia Sądu Najwyższego, wskazując w związku z tym, że okres za..., stosunku, trwania stosunku pracy od 1 stycznia 1970 r. do 31 grudnia 1972 r. winien zostać uwzględniony przy ustalaniu wartości kapitału początkowego. Co do drugiego kwestionowanego przez ZUS okresu od 2 lipca 1973 r. do 13 kwietnia 1974 r. ubezpieczony zauważał, że nie ma podstaw prawnych do zakwestionowania przez organ rentowy świadectwa pracy przedłożonego przez skarżącego. Zdaniem organu rentowego, wyżej wymieniony, wymieniony okres pracy nie został wystarczająco udowodniony. Powodem jego zakwestionowania było wydanie świadectwa w oparciu o legitymację ubezpieczeniową, taka adnotacja widnieje na świadectwie pracy. Skarżący nie był w stanie okazać legitymacji, gdyż uległa ona zagubieniu lata temu. Zdaniem skarżącego, świadectwo pracy za okres zatrudnienia odwołującego w (...) Przedsiębiorstwie (...) stanowi dostateczny dowód stwierdzonego w nim faktu. Z ostrożności procesowej pełnomocnik ubezpieczonego podnosił, że sąd, badając prawidłowość decyzji organu rentowego, nie jest związany specyficznymi regulacjami proceduralnymi, jakie mają przed tym organem zastosowanie i które przede wszystkim wprowadzają szereg ograniczeń dowodowych. Jedno z tych ograniczeń przewidziane jest w § 23. ust. 1. Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 11 października 2011 r. w sprawie świadczeni..., postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe. Zgodnie z tym przepisem, jeżeli ustawa emerytalna nie stanowi inaczej, środkiem dowodowym, stwierdzającym okresy zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, jest świadectwo pracy, zaświadczenie płatnika składek lub innego właściwego organu, wydane na podstawie posiadanych dokumentów lub inny dokument, w tym w szczególności: 1) legitymacja ubezpieczeniowa, 2) legitymacja służbowa, legitymacja związku zawodowego, umowa o pracę, wpis w dowodzie osobistym oraz pisma kierowane przez pracodawcę do pracownika w czasie trwania zatrudnienia. Z kolei sąd wszelkie okoliczności, uprzednio wykazane przez ubezpieczonego przed organem rentowym, ustala na podstawie dowodów przewidzianych przez Kodeks postępowania cywilnego, który zasadniczo, a zwłaszcza w postępowaniu z zakresu ubezpieczeń społecznych, nie przewiduje minimalnych wymogów dowodowych. Na gruncie k.p.c. świadectwa pracy oraz wszelkie zaświadczenia pracodawcy stanowią po prostu dokument prywatny, będący bezpośrednio dowodem tego, że pracodawca potwierdził fakt zatrudnienia, art. 245 k.p.c. Biorąc pod uwagę przewidzianą w k.p.c. definicję dokumentu prywatnego, powołany przepis Rozporządzenia, zdaniem skarżącego nie jest ostatecznie aż tak restrykcyjny, bowiem w istocie zarówno przed sądem, jak i przed organem rentowym nie powinno dochodzić do wątpliwości, że podmiot, który potwierdził fakt zatrudnienia, był podmiotem zatrudniającym, bądź, że przynajmniej potwierdził to, co wynika z przekazanej mu dokumentacji kadrowej. W ocenie skarżącego, organ rentowy nie miał prawa kwestionować świadectwa pracy wystawionego przez wyżej wymieniony zakład pracy, z uwagi na znajdującą się w nim adnotację, że świadectwo sporządzone zostało w oparciu o legityma..., o legitymację ubezpieczeniową. Powołane wyżej rozporządzenie co prawda ściśle określa rodzaje dokumentów, na jakich opiera

się ZUS, a skoro chodzi o świadectwo pracy, to powinno ono odpowiadać specyficznym wymogom, określonym w art. 97 Kodeksu pracy, niemniej jednak przepis ten, ani żaden inny przepis nie kształtował żądanego przez ZUS wymogu w dacie wystawienia wskazanego dokumentu. Zdaniem ubez..., pełnomocnika ubezpieczonego nie budzi zatem wątpliwości, że sporne okresy zatrudnienia powinny zostać zaliczone jako okresy składkowe i uwzględnione przy ustalaniu kapitału początkowego. Wskazując na powyższe podstawy zaskarżenia i ich uzasadnienie, ubezpieczony wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji i uwzględnienie skarżącemu do wysokości kapitału początkowego, jako okresów składkowych, okresów zatrudnienia od 1 stycznia 1970 r. do 31 grudnia 1972 r. oraz od 2 lipca 1973 r. do 13 kwietnia 1974 r. Odrębną decyzją, wydaną po wniesieniu odwołania, z dnia, decyzją z dnia 4 czerwca 2019 r. o ponownym ustaleniu kapitału początkowego Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., w związku z wnioskiem ubezpieczonego z dnia 27 maja 2019 r., ponownie ustalił wartość kapitału początkowego, doliczając tym razem do stażu ubezpieczeniowego powoda sporny wcześniej okres zatrudnienia w (...) Przedsiębiorstwie (...) od 2 lipca 1973 r. do 13 kwietnia 1974 r. W pkt 5. decyzji z dnia 4 czerwca 2019 r. organ rentowy ponownie wskazał, że do ustalenia wartości kapitału początkowego nie uwzględnił okresu od 1 stycznia 1970 r. do 31 grudnia 1972 r., albowiem brak zgłoszenia do ubezpieczenia przez Usługowy Zakład (...). Odwołanie od decyzji z 4 czerwca 2000, przepraszam, z 4 czerwca 2007 r. wniósł w imieniu ubezpieczonego pełnomocnik procesowy, domagając się zmiany decyzji z dnia 4 czerwca 2019 r., poprzez uwzględnienie do wysokości kapitału początkowego, jako okresu składkowego, okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 1 stycznia 1970 r. do 31 grudnia 1972 r. W odpowiedzi na to drugie odwołanie organ rentowy wnosił o oddalenie odwołania, powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wskazał, że decyzją z 4 czerwca ustalił na dzień 1 stycznia 1999 r. ponownie kapitał początkowy ubezpieczonego i przyjęło podstawę wymiaru kapitału początkowego z uwzględnieniem okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 2 lipca 1973 r. do 13 czerwca 1974 r. w (...) Przedsiębiorstwie (...), zaliczając go do okresów składkowych. Tym samym organ rentowy wskazał, że przyjęto okresy składkowe w wymiarze 23 lat, 3 miesięcy i 28 dni, czyli 279 miesięcy. Organ rentowy w dalszym ciągu nie uwzględnił, jak wskazał w odpowiedzi na drugie z odwołań ubezpieczonego, okresu, do wartości kapitału początkowego, okresu zatrudnienia ubezpieczonego od 1 stycznia 1970 r. do 30 grudnia 1972 r. w Zakładzie (...) w N., z uwagi na nie zgłoszenie ubezpieczonego przez pracodawcę do ubezpieczenia w tym okresie. Nadto organ rentowy podnosił, że ubezpieczony nie posiada żadnych innych dokumentów potwierdzających zatrudnienie w kwestionowanym okresie, np. legitymacji ubezpieczeniowej. Wątpliwości nastrocza również adnotacja, naniesiona na przedmiotowym świadectwie pracy: zaświadczenie wydaje się władz szkolnych, koniec cytatu, co może wskazywać, że ubezpieczony nie był zatrudniony w tym zakładzie. Wobec braku dodatkowego potwierdzenia zatrudnienia w wyżej wymienionym zakładzie we wskazanym okresie, organ rentowy odmówił zaliczenia tego okresu do ustalenia wartości kapitału początkowego. Jednocześnie organ rentowy, na podstawie art. 219 k.p.c. wnosił o łączne rozpoznanie obu odwołań ubezpieczonego, pierwszego od decyzji z dnia 18 kwietnia 2019 r. i drugiego od decyzji z dnia 4 czerwca 2019 r. Zarządzeniem z dnia 7 października 2019 r. sprawa z odwołania ubezpieczonego C. T. od decyzji z dnia 4 czerwca 2019 r. została połączona do wspólnego rozpoznania i zos..., rozstrzygnięcia ze sprawą o sygnaturze akt VI U 2065/19, w której ubezpieczony odwołał się od decyzji z 18 kwietnia 2019 r. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje: ubezpieczony C. T. w dniu 28 listopada 2018 r. złożył wniosek o ustalenie kapitału początkowego, który został rozpoznany przez organ rentowy decyzją z 18 kwietnia 2019 r. W decyzji tej organ rentowy nie uwzględnił dwóch okresów zatrudnienia ubezpieczonego, jako okresów składkowych. Po wniesieniu odwołania od tej decyzji organ rentowy wydał decyzję o ponownym ustaleniu kapitału początkowego z dnia 4 czerwca 2019 r., w której uwzględnił jeden z okresów zatrudnienia pracowniczego ubezpieczonego w (...) Przedsiębiorstwie (...) w B., doliczając ten okres pracowniczego zatrudnienia do stażu ubezpieczonego, wyliczonego w ramach kapitału początkowego. W tym zakresie Sąd Okręgowy, w związku z uwzględnieniem ża..., tej część żądania, na podstawie art. 477 ze znacznikiem 13 umorzył postępowanie, albowiem organ rentowy w toku procesu wydał decyzję zamienną z dnia 4 czerwca 2019 roku, w której częściowo uwzględnił żądanie ubezpieczonego. Zatem spór w niniejszej sprawie stał się zbędny ze względu na wydanie decyzji i dlatego na podstawie powołanego przepisu Sąd Okręgowy orzekł, jak w pkt. 2 wyroku. Jeśli chodzi o ten przedmiot sporu, który pozostał do rozstrzygnięcia a, więc okres zatrudnienia, którego uwzględnienia domagał się ubezpieczony w Usługowym Zakładzie (...) [f 00:28:15.664] od 1 stycznia 1970 roku do 30 grudnia 1972 roku, Sąd Okręgowy w pierwszej kolejności miał na względzie, iż żądanie odwołań w tym zakresie zostało ograniczone do okresu, o jeden dzień, do okresu od 1 stycznia 1970 roku do 30 grudnia 1972 roku. Oświadczeniem pełnomocnika ubezpieczonego na

rozprawie złożonym na rozprawie w dniu 28 listopada 2019 roku protokół rozprawy elektroniczny akta 22, skrócony karta 20, 21. Sąd Okręgowy na podstawie dowodów ze świadectwa pracy przedłożonego ubezpieczonemu przed..., złożonego przez ubezpieczonego w postępowaniu przed organem rentowym karta 7 akt kapitału początkowego oraz na podstawie dowodu z przesłuchania ubezpieczonego, jak również nadesłanego przez Cech (...) w N., odpisu wpisu z rejestru członków Cechu, Cechu (...) w N. ustalił, iż ubezpieczony był zatrudniony na podstawie umowy o pracę w Usługowym Zakładzie (...) w okresie wskazanym w świadectwie pracy wystawionym mu przez tego pracodawcę, czyli w okresie od 1 stycznia 1970 roku do 30 grudnia 1972 roku. Ubezpieczony pracował tam cały czas w pełnym wymiarze czasu pracy, jako murarz. Budowy, na których pracował położone były w okolicach N. i w Ś.. Wykonywał on wtedy między innymi remont piekarni, remonty mieszkań, prace malarskie i murarskie, kładł płytki na podłogach i ścianach. Ubezpieczony posiadał kwalifikacje do wykonywania takiej pracy, gdyż ukończył szkołę zawodową w zawodzie murarz-tylnikarż położoną w B. przy ulicy (...) w B. imienia J. G.. Ubezpieczony zakończył zatrudnienie u R. M., bo chciał się dalej kształcić i rozpoczął naukę w technikum w lutym 1973 roku, miał rozpocząć naukę w technikum w lutym 1973 roku, ale się nie dostał. Naukę w tym technikum rozpoczął dopiero we wrześniu 1973 roku, stąd na świadectwie pracy wystawionym mu przez R. M. znalazła się adnotacja, cytat "zaświadczenie wydaje się władz szkolnych". Ubezpieczony osobiście zwracał się do R. M. o wydanie mu takiego świadectwa pracy, które miało ułatwić mu przyjęcie do technikum wieczorowego, które w 1976 roku ubezpieczony ukończył. Ubezpieczony za swoją pracę w Usługowym Zakładzie (...) otrzymywał, co miesiąc regularne wynagrodzenie. Pracował w akordzie przeciętnie zarabiał 3, 4.000 miesięcznie. Sam R. M., jak wynikało z ustaleń ubezpieczonego przedstawionych w czasie do przeprowadzania dowodów z jego przesłuchania, prawdopodobnie już nie żyje i nie udało się ubezpieczonemu odnaleźć ani pracodawcy, byłego pracodawcy, ani pracowników, którzy pracowali razem z nim w okresie, którego dotyczył spór, a którzy byli znacznie starsi od niego. Okoliczność prowadzenia przez R. M. działalności rzemieślniczej w zakresie murarstwa potwierdził także dowód z dokumentu odpisu wpisu rejestru członków Cechu (...) w N. karta 44 akt, z którego wynikało, iż R. M., urodzony (...), zamieszkujący w N. prowadził rzemiosło w zakresie murarstwa w okresie od 1 września 1969 roku do 31 października 1973 roku oraz od 1 czerwca 1974 roku do 14 września 1980 roku. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z punktu widzenia dyrektyw interpretacyjnych wskazanych w artykule 233 paragrafie 1 Kodeksu postępowania cywilnego, Sąd Okręgowy wskazuje, iż zebrany materiał dowodowy nie był spójny i na tyle wiarygodny, iż pozwa..., i miał taką moc dowodową, która, które pozwalały na dokonanie ustalenia, zgodnie z którym w okresie wskazanym przez pracodawcę w świadectwie pracy z dnia 10 stycznia 1973 roku karta 7 akt kapitału początkowego ubezpieczonego, ubezpieczony C. T. rzeczywiście pracował w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładzie (...). Adnotacja na świadectwie pracy o treści "zaświadczenie wydaje się władz szkolnych" miała na celu ułatwienie ubezpieczonemu dostania się do technikum, co wydaje się oczywiste i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego, skoro ubezpieczony starał się o przyjęcie do technikum budowlanego, to z pewnością fakt, że wykonywał on przed przyjęciem do szkoły pracę już na stanowisku bezpośrednio związanym z działalnością murarską stanowiło dla niego, jako dla przyszłego ucznia atut, który przemawiał za i ułatwiał mu przyjęcie do szkoły, do której aplikował. Szczegółowo te okoliczności wyjaśnił w czasie zeznań w charakterze strony ubezpieczony, podając szczegóły wykonywania swojej pracy na rzecz R. M. w jego zakładzie. Zatem okres sporny zatrudnienia został, po pierwsze potwierdzony w świadectwie pracy, po drugie potwierdzony został dowodem z przesłuchania powoda i, po trzecie okoliczności wskazane w tych dwóch dowodach zostały w pełni uwiarygodnione odpisem z wpisu do rejestru członków Cechu (...) dotyczącego R. M.. Dokonując, zatem subsumcji ustalonego w sprawie stanu faktycznego pod właściwe przepisy prawa materialnego, Sąd Okręgowy wskazuje, iż zgodnie z art. 174 ust. 1 i ust. 2 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2018 roku poz. 1270 kapitał początkowy ustala się na zasadach określonych w art. 53 z uwzględnieniem ustępu 2 do 12. Przy ustalaniu kapitału początkowego przyjmuje się przebyte przed dniem wejściem w życie ustawy, a więc przed dniem 1 stycznia 1999 roku między innymi okresy składkowe, o których mowa w art. 6 Ustawy emerytalno-rentowej. W art. 6 Ustawy emerytalno-rentowej wskazuje się także w ustępie 2, że za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 roku następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne, albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne. Za..., pkt. 1 zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia na obszarze Państwa Polskiego w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową. Odnosząc się jednocześnie do stanowiska prezentowanego w toku procesu przez

organ rentowy, Sąd Okręgowy wskazuje, iż powodowi trudno było w toku procesu wykazać, czy pracodawca R. M. opłacił za niego składki na ubezpieczenie społeczne. Tym niemniej zarówno w wyrokach powołanych w odwołaniu Sądu Najwyższego, o których wcześniej wspomniano, jak i na przykład w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 7 marca 2017 roku III UK 84/16 Lex numer 2278301 wskazano, że dla uznania okresu zatrudnienia wykonywanego przed wejściem w życie Ustawy o emeryturach i rentach z FUS za okres składkowy w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt. 2 i art. 6 ust. 2 pkt. 1 litera a tej Ustawy nie jest wymagane wykazanie przez osobę ubiegającą się o emeryturę lub rentę faktu opłacenia przez pracodawcę składek na pracownicze ubezpieczenie społeczne. Podobne stanowisko zaprezentował także Sąd Najwyższy we wcześniejszym wyroku z dnia 6 kwietnia 2007 roku II UK 185/06 opublikowanym w OSNP 2008 rok, zeszyt 9, 10 pozycja 143 oraz w systemie informacji prawnej Lex numer 384305. Wskazać także należy, że zgodnie z art. 174 Ustawy emerytalno-rentowej dla ustalenia kapitału początkowego istotne są dwie wartości. Mianowicie przebyte okresy ubezpieczenia definiowane jako okresy składkowe i nieskładkowe oraz podstawa wymiaru kapitału początkowego determinowana wartością przeciętnej podstawy wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego. W uproszczeniu jest to wartość uzyskiwanych zarobków. Skoro w toku niniejszego procesu ubezpieczonemu udało się wykazać zebranymi w sprawie dowodami, iż rzeczywiście wykonywał zatrudnienie w Zakładzie (...) w spornym okresie i otrzymywał za to stałe miesięczne wynagrodzenie, a wymiar czasu pracy jego był pełny, to na podstawie art. 477 ze znacznym 14 § 2 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy zmienił zaskarżone decyzje i orzekł jak w pkt. 1 wyroku. Z uwagi na to, iż odwołania ubezpieczonego od 2 decyzji okazały się być w pełni zasadne, albowiem w toku procesu organ rentowy wydał decyzję zamienną, w której jeden ze spornych okresów doliczył do okresów składkowych, a Sąd uznał, że także drugi okres, którego doliczenia do okresów składkowych dla potrzeb obliczenia kapitału początkowego domagał się ubezpieczony także podlega zakwalifikowaniu jako okres składkowy. Sąd Okręgowy orzekł o kosztach procesu stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 paragrafu 1 i paragrafu 2 Kodeksu postępowania cywilnego w związku z artykułem 29. Zasądzone wynagrodzenie w pkt. 3 wyroku składające się na koszty zastępstwa prawnego poniesione przez powoda złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika ustalone według podwójnej wysokości stawki minimalnej, o której mowa w artykule, o której, o której mowa w § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2018 roku pozycja 265. W ocenie Sądu Okręgowego erudycyjne odwołania wniesione przez pełnomocnika powoda oraz udział jego w jednej z rozpraw uzasadniały przyznanie wynagrodzenia według dwukrotności stawki minimalnej. Na tym ustne wygłoszenie uzasadnienia zakończono. To wszystko, dziękuje bardzo. Pan ma pełnomocnika to będzie, poinformuje pana o ewentualnym dalszym biegu postępowania, tak?

[Powód T. C. 00:45:35.152]

Dziękuję panu serdecznie. Do widzenia.

[Sędzia Przewodniczący M. (...):45:36.712]

Do widzenia.

[K 00:45:37.432]

Do widzenia.